

HỒI 782

Ý Liệu Chi Ngoại

Từ Tử Lăng cùng Khấu Trọng leo lên bậc đá cao nhất bên ngoài đại môn Thiên Sách điện, ngồi xuống hai bên Bạt Phong Hàn. Cả ba gã đều mặc đồ dạ hành đen kịt, chỉ không đeo khăn bịt mặt.

Nhìn Bạt Phong Hàn đang cúi đầu về trầm tư, Khấu Trọng cười cười: "Có phải huynh lại nghĩ tới Ba Đại Nhi tấu?"

Bạt Phong Hàn không đáp, chỉ hỏi lại: "Mọi việc thuận lợi chứ?"

Khấu Trọng thao thao: "Thuận lợi tới mức khó tin! Ta cứ lo cấm vệ quân mất đi một lượng lớn quân phục như vậy sẽ sinh cảnh giác, nào ngờ Cẩm Vệ sở lại không một bóng người, tất cả đã kéo ra mạn tây bắc thành. À, Hầu tiểu tử đâu rồi?"

Từ Tử Lăng không tham gia câu chuyện, chỉ chăm chú quan sát việc điều động tinh binh Huyền Giáp trên quảng trường. Từ miệng địa đạo do mấy gã phát hiện, tinh binh liên tục vào ra, người nào người ấy sĩ khí ngất ngưỡng, đội hình chỉnh tề thú tự, tràn đầy khí thế song lại bao trùm trong sự yên lặng tuyệt đối, tất cả làm nên một quang cảnh đối lập hết sức kỳ dị.

Bạt Phong Hàn chợt trả lời câu hỏi trước của Khấu Trọng: "Ta chẳng nghĩ gì cả, ngay cả chuyện liệu có cơ hội quyết chiến với Tất Huyền không cũng không quan trọng nữa. Lòng ta bây giờ rất bình lặng, thậm chí còn chút cảm giác tiêu dao vô tư lự."

Một lượng lớn Huyền Giáp tinh binh đã đổi sang mặc quân phục cấm vệ, xếp thành đội ngũ bên cạnh cửa vào địa đạo. Đoàn Chí Huyền đang hạ giọng huấn thị, cắt đặt hành động.

Khấu Trọng sáng khoái: "Thế nghĩa là huynh đã đạt đến hóa cảnh. Trước đây huynh một lòng một dạ muốn đánh bại Tất Huyền vì đó là cách duy nhất để huynh hạ nhục người Đột Quyết, bởi lẽ chỉ một mình huynh không thể nào khiêu chiến được cả dân tộc họ. Thế nhưng bây giờ tình hình lại bất ngờ thay đổi, chuyện không thể đã biến thành có thể, việc đánh bại được Tất Huyền hay không đã không còn là tâm niệm hàng đầu của huynh nữa. Chà, Lăng thiếu gia lại đang nghĩ gì vậy?"

Từ Tử Lăng chậm rãi: "Ta nghĩ đến Thạch Chi Hiền, hy vọng ông ta vẫn ở trong Ngọc Hạc am, nếu không hành động đêm nay ta thật quả không dám lạc quan."

Lý Thế Dân và Hầu Hi Bạch trong dạ hành y cùng rảo bước tới, trèo lên bậc đá trước mặt ba gã. Lý Thế Dân vui vẻ: "Chí Huyền từng làm thống lãnh cấm vệ Hoàng cung, thông thuộc mọi nghi thức điều hành. Có Chí Huyền chỉ huy, đội cấm vệ giả của chúng ta có thể nói không lộ một sơ hở!"

Khấu Trọng cười: "Nhân lúc hãy còn thời gian hãy ngồi xuống nghỉ chút đã, Đoàn tướng quân vì sao lại không làm Thống lãnh cấm vệ nữa vậy?"

Lý Thế Dân thoải mái ngồi xuống cạnh Khấu Trọng, cười theo: "Chí Huyền vì đắc tội với Doãn Đức phi mà mất chức, chuyển sang đi theo ta."

Hầu Hi Bạch ngồi xuống cạnh Từ Tử Lăng, ra vẻ thần bí: "Huynh đoán đúng, ta đúng là đã đi tổ chút ngón nghề!"

Ba gã ngẩn ra không hiểu, Lý Thế Dân giải thích: "Hi Bạch xem dấu điểm chỉ của Phụ hoàng xong liền nói, huynh ấy có thể giả mạo như thật được."

Bạt Phong Hàn chau mày: "Hắn có nói khoác không đấy?"

Lý Thế Dân trả lời ngay: "Tuyệt đối không! Sau khi tập khoảng trăm lần, ngay cả Quân Tập cũng không phân biệt nổi thật giả."

Khấu Trọng trợn mắt: "Hầu Quân Tập?" Lý Thế Dân gật đầu: "Chính là Hầu Quân Tập! Lúc mới định đô tại Trường An, tất cả chiếu chỉ của Phụ hoàng đều do ông ta khởi thảo."

Khấu Trọng mừng rỡ: "Nếu như vậy, lát nữa đến Ngự thư phòng lấy được bảo ấn, giấy khiến là chúng ta có thể giả truyền Thánh chỉ rồi!"

Lý Thế Dân mỉm cười lắc đầu: "Có Thánh chỉ rồi, nếu muốn điều động quân đội tác chiến còn cần phải có Binh phù mới được. Tối nay Phụ hoàng nhất định mang theo Binh phù bên mình để có thể hạ lệnh bất cứ lúc nào."

Đúng lúc đó Lý Tịnh đến dưới bậc đá, vòng tay bắm báo: "Đã chuẩn bị xong xuôi, xin Tàn vương hạ lệnh!"

Lý Thế Dân khẽ nở nụ cười bên khóe miệng, đánh giọng: "Lập tức hành động!"

oOo

Thái Cực cung có cả thảy mười sáu tòa đại điện, kiến trúc chính nằm tại trục giữa từ Thừa Thiên môn kéo dài đến Huyền Vũ Môn, lần lượt là bốn đại điện Thái Cực, Lương Nghĩa, Cam Lộ và Diên Gia. Thái Cực điện còn có được gọi là “Trung Triều”, Lương Nghĩa điện là “Nội Triều”, nơi Lý Uyên xử lý chính vụ của Đại Đường. Hai tòa đại điện kia, Cam Lộ thường dùng tổ chức yến hội, Diên Gia điện gần Huyền Vũ Môn, giống như Lăng Yên các và Ninh Âm điện, là nơi Lý Uyên vui vẻ với các phi tần. Lý Uyên bỏ tấm cung tránh sang Diên Gia điện không phải có ý đích thân đốc sư, mà chính vì Huyền Vũ Môn ngay sau Diên Gia điện chính là nơi đặt sở chỉ huy của Tổng sở cấm vệ quân, an toàn hơn bất kỳ nơi nào khác trong cung. Nếu không có Thường Hà tiếp ứng, cấm vệ Huyền Vũ Môn có thể nhanh chóng đập tan bất cứ cuộc xâm kích nào của mấy gã.

Sau khi phong tỏa cơ quan cửa ra Doãn phủ, Khấu Trọng, Từ Tử Lăng, Lý Thế Dân, Bạt Phong Hàn, Hầu Hi Bạch, Uất Trì Kính Đức, Trương Tôn Vô Kỵ, Vương Huyền Thử cùng ba mươi tinh binh theo mật đạo đến Thái Cực cung. Chỉ một lát sau, mấy chục người đã thâm nhập được vào Thái Cực điện.

Đội hình tiếp theo gồm Đoàn Chí Huyền, Tần Thúc Bảo, Trình Giảo Kim cùng hơn năm trăm Huyền Giáp võ sĩ cải trang thành cấm vệ binh, nối đuôi nhau qua mật đạo đặt chân vào Thái Cực điện rộng bát ngát. Mấy trăm con người, ai cũng vừa căng thẳng lại vừa phấn khích. Có thể thâm nhập vào Thái Cực cung mà thần không hay quỷ không biết, phải nói là đã thu được một nửa thành công rồi!

Tới Thái Cực cung, các tướng soái đứng riêng ra một góc thương nghị, Khấu Trọng mở đầu: “Canh gác Thái Cực cung lúc này có không đến năm trăm cấm vệ. Nếu chúng ta dứt khoát một chút, lại có thể thống nhất kế hoạch với Thường Hà, nói không chừng có thể không cần đổ máu cũng có thể khống chế được cả Thái Cực cung. Khi ấy cho dù có xông thẳng vào Diên Gia điện cũng không kinh động đến những nơi khác.”

Lý Thế Dân gật đầu: “Thông báo cho Thường Hà không thành vấn đề. Không chế Thái Cực cung xong chúng ta có thể phái ngay người đi gặp hắn, chỉ cần vẫn mặc đồ Cấm vệ quân thì không ai nghi ngờ gì đâu!”

Đoàn Chí Huyền: “Huyền Vũ Môn cách Thái Cực cung mấy tầng cửa, Diên Gia điện lại ở giữa rừng cây, âm thanh không dễ lọt vào. Chúng ta nên đột phá đại môn, xuất kỳ bất ý quét sạch lực lượng phòng thủ trong cung, tất có hy vọng thành công chỉ trong một trận, sau đó dễ dàng thông báo cho Thường Hà. Mặt khác chúng ta còn có thể bao vây phong tỏa toàn bộ Diên Gia điện, không cho bất cứ ai ra ngoài cầu viện.”

Đoàn Chí Huyền từng đảm nhiệm trọng chức trong cung nên đề nghị của hắn rất được xem trọng.

Vì lo ngại Doãn Tổ Văn đã đột nhập Thái Cực cung trước nên sau khi vào cung Lý Thế Dân mới bắt đầu bàn kế hoạch tác chiến.

Uất Trì Kính Đức trải bản đồ chi tiết Thái Cực cung ra trên bàn cho các tướng lĩnh xem xét. Phi Vân vệ và Huyền Giáp bình được lệnh nghỉ ngơi, mấy trăm con người vũ trang tận răng nhưng tuyệt nhiên không phát ra một tiếng động nhỏ, không khí vì vậy càng như bị dồn nén đến cực độ.

Từ Tử Lăng thận trọng: "Làm như Đoàn huynh thì sẽ có một lượng lớn thương vong, chúng ta nên tránh được đến đâu thì tránh."

Lý Thế Dân như trút được gánh nặng, nói ngay: "Về lý thì nên như vậy!"

Bạt Phong Hàn lại không đồng tình: "Chiến đấu sinh tử, lại ta ít địch nhiều, cứ ngại ngùng như vậy làm sao thành công được?"

Khấu Trọng khoác tay lên vai gã, cười xòa: "Ai đủ thông minh, kẻ đó sẽ sống sót. Huynh nhìn xem, Diên Gia điện gồm ba lớp, đông nam, tây bắc đều có cửa ra. Một nơi lớn như vậy, mấy trăm người của Lý Hiếu Cung buộc phải phân tán khắp nơi canh giữ, thế thì binh lực bất cứ chỗ nào cũng sẽ mỏng yếu, khó cự nổi một đòn tấn công. Chúng ta có thể từ ngoài xông vào chiếm lĩnh ngay các cứ điểm quan trọng, lúc đó Lý Hiếu Cung sẽ làm gì đây? Hắn tất không thể chạy khắp nơi được, vậy thì hắn sẽ ở đâu là chính?"

Đoàn Chí Huyền cung kính đáp: "Nếu Hoàng thượng ở Diên Gia điện thì sau khi trời tối, chính điện và hậu điện sẽ lập tức đóng kín, chỉ còn lại trung điện là mở. Theo thông lệ thì Lý Hiếu Cung sẽ cùng một tốp thủ hạ ở lại trung điện, một mặt có thể tiếp ứng toàn cục, mặt khác cũng thuận tiện bảo vệ tại chỗ cho Hoàng thượng."

Khấu Trọng mừng rỡ: "Nói như vậy, Hoàng thượng các người hắn là nhốt tất cả ái phi ái tần, cao thủ hộ giá lẫn thân binh gì đó trong hậu điện rồi?"

Đoàn Chí Huyền gật đầu: "Đúng thế! Hậu điện còn có tên Thường Hòe các, là kiến trúc viên lâm độc lập có tường bao quanh. Tường cao ba trượng, cửa lớn phía tây bắc có cả phong hỏa đài."

Trưởng Tôn Vô Ky thêm vào: "Thân binh bảo vệ đông tới hơn trăm người, là nhóm tinh nhuệ nhất trong ngự vệ quân, người nào cũng sẵn sàng chết vì Hoàng thượng!"

Khấu Trọng hừ nhạt: "Dám chết vì Hoàng thượng thì có nghĩa gì chứ, ta đâu cho chúng cái cơ hội ấy! Trong đầu ta đầy đầy đại kế, nói ra cho các người tham khảo được chứ?"

Từ Tử Lăng đột nhiên biến sắc mặt: "Nghe xem!"

Tất cả cùng giật bắn mình.

oOo

Tiếng bước chân rầm rầm vọng đến. Đoàn Chí Huyền bất giác toát toát mồ hôi trán, run giọng: "Không xong rồi, đổi gác!"

Khấu Trọng trợn mắt không hiểu: "Đổi gác?"

Bạt Phong Hàn lắc đầu cười khổ: "Chúng ta đã đánh giá quá cao lá gan của Lý phiệt Chủ rồi, lão vẫn điều cả cấm quân ở Huyền Vũ Môn vào cung!"

Lý Thế Dân trầm ngâm: "Hẳn là quân binh của Đường Kiệm. Nếu toàn bộ cùng đến thì có thể lên cả một vạn năm nghìn người, kế hoạch của chúng ta không ổn nữa rồi!"

Khấu Trọng là người duy nhất vẫn giữ được vẻ tươi tỉnh, thần nhiên: "Đổi gác rốt cuộc là chuyện quái quỷ gì vậy, nói cho ta nghe. Con bà nó, Vi công công và Doãn Tổ Văn nói rằng sẽ tạo ra một tình thế nào đó, lẽ nào lại là chuyện này? Thế thì có lợi gì cho kế hoạch của chúng chứ?"

Đoàn Chí Huyền mau mắn: "Người của Đường Kiệm sẽ thay thế cấm vệ quân trấn thủ ở Thái Cực cung, số cấm quân này lại đến Diên Gia điện tăng cường canh phòng."

Khấu Trọng nhíu mày: "Đổi gác toàn bộ như thế mất bao nhiêu lâu?"

Đoàn Chí Huyền ngẫm nghĩ một thoáng: "Ít nhất cũng phải nửa canh giờ!"

Khấu Trọng mừng rỡ: "Vậy thì có cách rồi, chúng ta cũng phải giả trang thành ngự vệ quân!"

Lý Thế Dân lắc đầu: "Chúng ta sẽ bị phát giác ngay, không hy vọng gì đâu!"

Khấu Trọng cười: "Nếu phát giác là Thái Nguyên Dũng và Khuông Văn Thông vừa từ Thổ Lỗ Hồn giữa đường trở về thì sao? Chẳng phải chúng đều là những cấm vệ tiểu tướng ư?"

Từ Tử Lăng cũng lắc đầu: “Cho dù có thể qua mặt được Đường Kiệm, vẫn không thể đột nhập được Diên Gia điện, bởi lẽ chúng ta không thể kéo cả hơn năm trăm người vào đó, vả lại bất kỳ tiếng giao chiến nào cũng đều khiến quân Đường Kiệm tới hộ giá ngay.”

Khấu Trọng bình thần: “Thái Nguyên Dũng và Khuông Văn Thông đột nhiên xuất hiện muốn gặp Hoàng thượng, chắc chắn không ai hiểu là vì sao, chỉ còn cách phái Lý Hiếu Cung ra đích thân truy hỏi. Ta tin lúc đó có thể thuyết phục hẳn ngả về phía chúng ta, đó là cơ hội duy nhất để chúng ta thành công, không còn lựa chọn nào khác. Bất luận mạo hiểm đến đâu cũng phải liều một phen! Nào, các vị hãy thay giáp, kéo mũ thấp xuống một chút, xuất phát!”

Khi cánh cấm vệ quân giả hiệu này đi qua mấy ngọn giả sơn của Ngự viên tiến đến Diên Gia điện, tất cả mọi người thậm chí cả Khấu Trọng, đều đã không còn tin vào chiến thắng nữa.

Khấu Trọng chỉ dám lấy năm mươi tinh binh đi theo. Những người khác dưới sự dẫn dắt của Tần Thúc Bảo và Trình Giảo Kim rút trở lại Dịch Đình cung, Mấy cao nhân dễ bị nhận ra nhất gồm Lý Thế Dân, Bạt Phong Hàn, Hầu Hi Bạch, Uất Trì Kính Đức đều nấp cả trong đội hình. Chỉ cần đối phương không tra xét từng người một là họ có thể qua cửa.

Thời gian xuất hiện được tính toán chuẩn xác là một trong những đội cuối cùng tiến về Diên Gia điện, nếu không chắc chắn khó tránh khỏi bị ngự vệ Nội cung phát hiện.

Khấu Trọng đã nhanh chóng biến thành Thái Nguyên Dũng, quay sang Khuông Văn Thông do Từ Tử Lăng đóng giả, hỏi nhỏ: “Đang nghĩ gì vậy?”

Từ Tử Lăng cười khổ: “Ta đang nghĩ đến đủ mọi tình huống xấu nhất, song đều không nghĩ ra cách ứng phó, cảm giác thật là kinh khủng!”

Khấu Trọng cũng gượng cười: “Người có biết ta đang nghĩ gì không? Ta đang tưởng tượng Loạn Loạn đi giày vào thì bộ dạng sẽ thế nào? Hà hà, con người ta thật kỳ lạ, lúc này mà vẫn còn nghĩ đến những chuyện vô vị ấy!”

Từ Tử Lăng chợt hạ giọng: “Có người đến!”

Một đội quân chừng trăm người tiến tới, hai ngọn đèn đầu mỗi hàng đều giơ cao lên soi về phía đối phương.

Đoàn Chí Huyền nhanh trí hét lớn: “Thiên hạ nhất thống!” Đầu lĩnh bên kia đáp lại “Vạn thế lưu phương!”. Hai đội nhân mã tiến sát qua nhau, đối phương quả nhiên không chút

nghe, thậm chí cũng không để ý cầu vai của họ có điểm khác biệt với cấm vệ Nội cung. Mấy câu nghe lén của Khấu Trọng đúng là đã trở thành bảo bối cho toàn bộ kế hoạch!

Rắc rối cuối cùng cũng xuất hiện khi họ đến trước Diên Gia điện.

Đoàn Chí Huyền phía sau nói với hai gã: "Chúng ta phải dừng lại hô quân lệnh trước rồi báo rõ thân phận quân giới, sau khi kiểm chứng không có vấn đề gì mới được qua cửa."

Hắn chưa dứt lời, một viên tướng bên phía đối phương đã ra hiệu dừng lại, đoạn hô lớn: "Thiên hạ nhất thống!"

Khấu Trọng đáp: "Vạn thế lưu phương! Mã Cầu trưởng Thái Nguyên Dũng, Khuông Văn Thông!"

Cả đội hình dừng bước nghiêm hành quân lễ. Viên tướng kia hồi lễ, đoạn bước tới vẻ vui mừng: "Quả nhiên là Thái đại nhân và Khuông đại nhân, hiệu úy Vũ Thế Minh tham kiến hai vị! Thủ hạ may mắn được thấy uy phong của hai vị đại nhân trên cầu trường, đến nay vẫn vô cùng khâm phục."

Khấu Trọng thầm thốt lên hay lắm, xem ra đa số trong cung vẫn mù tịt chuyện Thổ Lỗ Hồn, mà Vũ Thế Minh này hẳn là một trong số đó. Gã bèn bước lên trước một bước, dùng ngay kế tiên phát chế nhân: "Chúng ta nhận mệnh lệnh Vi công công rồi cung thực hiện sứ mệnh cho Hoàng thượng, giờ thành công trở về hồi báo!"

Vũ Thế Minh không hiểu gì về hệ thống cấm quân Nội cung, chỉ biết Thái Nguyên Dũng và Khuông Văn Thông đều là những tâm đắc bên cạnh Lý Uyên, liền mau mắn: "Hai vị đại nhân, xin mời!"

Mấy chục người thâm thở phào nhẹ nhõm.

Qua chốt chặn, rẽ sang trái là Ngự đạo nối thông với Đông môn Diên Gia điện.

Cảm giác sinh tử tương tranh vẫn quanh quẩn trong tâm trí mỗi người. Tình thế lúc này, một khi xảy ra chuyện chắc chắn không có hai chữ may mắn.

Đoàn Chí Huyền nhỏ giọng: "Hoàng thượng pháp giá ở đâu, cấm quân Hoàng thành của chúng ta theo lệ phải đóng ở nơi cách cửa ngoài mười trượng!"

Khấu Trọng cao giọng hô: "Dừng bước!" Đoạn mỉm cười với Từ Tử Lăng: "Thành công hay thất bại là lúc này. Huynh đệ, chúng ta hành động thôi!"

Từ Tử Lăng thu nhiếp tinh thần, cùng Khấu Trọng rảo bước về phía cửa đông. Ngự vệ giữ cửa đều quen mặt hai người, thấy họ đột nhiên dẫn một tốp cấm vệ hiên ngang đi đến, đều không giấu nổi vẻ ngạc nhiên.

Khấu Trọng lấy vẻ đại quan, quát lớn: "Ai điều hành ở đây? Ta và Khuông đại nhân cần gặp Hoàng thượng ngay lập tức!"

Ngự vệ quân vốn là cánh quân bá đạo nhất thành Trường An, chưa bao giờ nể mặt bất kỳ binh tướng nào của các lộ khác, song biết rõ Thái, Khuông là thân cận bên cạnh Lý Uyên, tức thì chạy đi bẩm báo.

Chẳng mấy chốc một viên võ tướng hót hải đi đến, nhìn từ xa cả hai gã đều nhất thời thất vọng, bởi đó không phải Lý Hiếu Cung mà là phó thủ của Trình Mạc, tên gọi Miêu Nam.

Miêu Nam trong tướng phục ngự vệ kinh ngạc nhìn hai gã, ánh mắt đảo nhanh về phía đội ngũ của Đoàn Chí Huyền, đoạn hỏi về đây nghi hoặc: "Hai vị đại nhân chẳng phải đang đi sứ đến Thổ Lỗ Hồn?"

Cuối cùng hai gã đã đụng phải kẻ hiểu rõ sự tình, khó có thể đóng kịch tiếp được nữa.

Khấu Trọng nhanh trí bước lên hai bước đến cạnh Miêu Nam, ghé thấp giọng xuống: "Tuyệt đối không được nói ra! Chúng ta mượn việc đi sứ làm cớ, thực ra là phụng mật chỉ Hoàng thượng điều tra chuyện câu kết giữa Thổ Lỗ Hồn và Tây Đột Quyết, có tin quan trọng cần lập tức trình báo."

Miêu Nam không rõ thật giả, đáp vẻ khó khăn: "Giờ này Hoàng thượng đang nghỉ ở Diên Gia điện, có chuyện gì các vị hãy đợi đến ngày mai, báo lên Vi công công để ông ấy sắp xếp!"

Khấu Trọng nói át đi: "Liên quân Tây Đột Quyết và Thổ Lỗ Hồn đang áp sát Kinh thành, chúng ta phải lập tức bẩm báo lên Hoàng thượng. Chuyện quan hệ trọng đại, ngự vệ trưởng Trình Mạc đại nhân hiểu rõ hơn ai hết, Miêu tướng quân có thể mời ông ấy đến cho ta nói rõ!"

Biết rõ Trình Mạc không thể đến, Khấu Trọng mới giờ chiều này ra. Miêu Nam quả là bị dọa cho mất mặt, kinh hãi thốt lên: "Liên quân Tây Đột Quyết và Thổ Lỗ Hồn? Chà, Trình đại nhân lại đang có việc nơi khác rồi!"

Đoạn hấn ta lại hồi hả: “Chỉ huy ở đây là Hà Gian Vương, vào Diên Gia điện phải có Lý đại nhân cho phép. Thế này đi, mặt tướng dẫn hai vị đi gặp Hà Gian vương, có gì Vương gia sẽ định đoạt.”

Khấu Trọng thầm nghĩ thế mới ngoan chứ! Đoạn nháy mắt ra hiệu cho Từ Tử Lăng, theo sau Miêu Nam bước vào Đông môn.

- o O o -